

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 91/2019
29.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Николе Ћирковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1. у вези члана 33. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Николе Ћирковића, адвоката Огњена Радића и адвоката Марине Ивеље, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 576/17 од 13.04.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 625/18 од 18.09.2018. године, у седници већа одржаној 29.01.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Николе Ћирковића, адвоката Огњена Радића и адвоката Марине Ивеље, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 576/17 од 13.04.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 625/18 од 18.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 576/17 од 13.04.2018. године, између осталих, окривљени Никола Ћирковић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 15.12.2015. године до 23.01.2017. године. Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета, те су од окривљеног одузети предмети ближе означени у изреци наведене пресуде. Такође, окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, као и да сноси трошкове кривичног поступка, о чијој висини је одређено да ће суд одлучити посебним решењем. Истом пресудом, окривљени Никола Ћирковић је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 625/18 од 18.09.2018. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 576/17 од 13.04.2018. године, између осталог и у односу на окривљеног Николу Ћирковића, у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду, применом одредбе члана 4, 42, 45, 54, 63. КЗ окривљеног Нуколу Ћирковића, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 15.12.2015. године до 23.01.2017. године, док су жалба Вишег јавног тужиоца у Београду у преосталом делу, као и жалба браниоца окривљеног Николе Ћирковића, адвоката Огњена Радића и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Атанасковић, одбијене као неосноване, а пресуда Вишег суда у Београду К 576/17 од 13.04.2018. године у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног Николе Ћирковића, адвокати Огњен Радић и Марина Ивеља, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд, усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног осуди на блажу казну или их укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење. Браниоци су предложили да буду обавештени о седници већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Браниоци окривљеног у захтеву за заштиту законитости истичу битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, и у вези са тим наводе да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по закону не могу заснивати, те у том смислу као незаконите доказе означавају најпре: потврду о привремено одузетим предметима УКП IV Одељење од 16.12.2015. године, наводећи да је иста потписана под принудом, тј.уз примену насиља према окривљеном Николи Ћирковићу, затим записник о претресу стана и других просторија УКП IV Одељење од 15.12.2015. године (претрес извршен у улици ... број ...) из разлога што бранилац није присуствовао предметном претресу, као и записник о претресу стана и других просторија УКП IV Одељење од 15.12.2015. године (претрес у улици ...), јер је овај претрес, према ставу бранилаца, извршен без наредбе за претрес.

Међутим, како је ова битна повреда одредаба кривичног поступка истицана и у жалби на побијану првостепену пресуду, а приликом другостепеног

одлучивања суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и на страни петој последњи пасус и шестој, први и други пасус образложења своје пресуде, дао јасне и довољне разлоге да се у конкретном случају не ради о незаконито прибављеним доказима, то наведене разлоге у свему као правилне прихвата и Врховни касациони суд, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих и упућује.

Из наведених разлога, неосновано се захтевом за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Надаље, браниоци у захтеву формално означавају повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, али исту образлажу наводима да је „првостепени суд начинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер су у пресуди изостали разлози о чињеницама које су предмет доказивања, наводи пресуде су противречни изреци, а наведени разлози су у знатној мери противречни...“ - чиме указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Такође, у захтеву за заштиту законитости браниоци формално означавају и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, али ову повреду образлажу наводима да је другостепени суд, приликом одлучивања и преиначења првостепене пресуде у делу одлуке о санкцији, пропустио да на адекватан начин цени олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног Николе Ћирковића—чиме браниоци суштински указују на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Осим наведеног, у образложењу захтева се указује да је изрека побијане првостепене пресуде неразумљива и да је тиме учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Међутим, како повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11), 438. став 2. тачка 2) и 441. став 1. ЗКП, не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП законом дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца, то се Врховни касациони суд у оцену ових навода захтева бранилаца окривљеног Николе Ћирковића, није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.